

JORDI A. JAUSET | Autor del llibre '¿La música distrae?' (Edit. Círculo Rojo)

“Falta informació dels beneficis que ens pot aportar la música”

Jauset (Lleida, 1955), a la seva joventut va ser guardonat amb primers premis internacionals d'interpretació musical i sempre s'ha interessat per l'estudi de la relació cervell-música. *¿La música distrae? Neuromúsica y educación*, és el 5è llibre d'aquestes característiques, que es presentarà aquest divendres 2 de juny (19.30 hores) a la Sala Alfred Perenya (Blondel, 64).

FOTO: Sternalia / Anna Bosch

El llibre neix d'unes desafortunades declaracions del ministre Wert... què va pensar en llegir-les?

Em van sobtar molt perquè no entenia com era possible que des de les més altes instàncies del Govern d'Espanya es desconeguessin quins eren realment els beneficis de la música... Però després vaig pensar que estava mal informat. No crec que ho digués amb coneixement de causa, més aviat no el van assessorar bé, però, certament, va ser desafortunat...

Vostè és un especialista en els beneficis de la música i el desenvolupament cognitiu. I no solament en l'etapa infantil...

No em considero especialista, més aviat un estudiós i, alhora, divulgador científic dels beneficis de la música en els àmbits de la salut i l'educació. Els avenços científics en els darrers 30 anys han possibilitat disposar d'una informació molt acurada de la resposta del cervell davant els estímuls sonors i musicals gràcies a les tècniques de neuroimatge, entre altres, i poder analitzar-la per a estudiar com aprofitar-la per a un millor desenvolupament cognitiu, en el nen i/o per millorar la qualitat de vida en persones adultes. Les darreres investigacions apunten, amb prudència, al paper neuroprotector de la música davant la temuda neurodegeneració que a tots ens arriba en edats avançades. És esperançador que la simple escolta d'aquella música que ens agrada millori la recuperació de funcions cognitives en persones que han patit un ictus i/o que inclús es detectin canvis positius en l'expressió del genoma, que afavoreixen, principalment, a tots aquells amb formació musical, segons recents estudis publicats a la Universitat de Helsinki.

Creu que falta més educació musical a casa nostra?

I més informació?

Més que educació musical potser ens falta informació dels beneficis que ens pot aportar. Un músic amb el seu virtuosisme no ofereix només plaer cognitiu a l'audiència. La música és molt més que un entreteniment, ens pot aportar molts beneficis personals tant escoltant com interpretant. A més de passar-ho bé, de mobilitzar i

fer treballar força gairebé tot el cervell

(la música és l'art que demanda més recursos cognitius) de socialitzar, d'augmentar l'autoestima, de millorar l'estat de ànim, d'augmentar la nostra sensibilitat, fins i tot, ens fa més humans. Un mestre suficientment sabia que la música era el millor regal que s'havia fet a la Humanitat i potser tenia raó, així ho expressava també Nietzsche amb la seva famosa frase "La vida sense música seria un error". Quantes vegades ens hem preguntat: què fariem sense la música? Crec que si no existís... segur que la inventariem.

Als nens els agrada la música de manera natural... cal aprofitar més aquesta tendència?

Música, moviment, ball, cant... són accions naturals, diria que formen part de l'ésser humà, entre altres, perquè són molt socialitzadores i el ésser humà és un ésser social. S'ha de donar l'oportunitat als nens perquè contactin amb els sons, la música, el ball, el cant, no reprimir-los ni pretendre que siguin virtuoses. Si de grans ho decideixen ells, doncs endavant, un cop sàpiguen que serà un camí difícil i de sacrifici. Però per gaudir de la música i dels seus beneficis no fa falta ser un virtuos. L'educació musical aporta molts beneficis cognitius (atenció, concentració, velocitat de procés cerebral, millor discriminació auditiva i motricitat fina, creativitat...) i pot fer front a determinades disfuncions de la parla i llenguatge, com la tartamudesa, per exemple.

Li fa il·lusió presentar el llibre a la seua ciutat?

Vaig viure a Lleida fins que em vaig iniciar en el món laboral, aprovant unes oposicions a RTVE, amb diferents destins. Finalment, l'any 1988 vaig estar destinat a Barcelona. Però les arrels no es perden mai. Sempre m'ha fet molta il·lusió presentar a Lleida els llibres que he anat publicant en relació amb la interacció música-cervell. Aquest ja és el 5è... (somriu).